

+ DRETS - IMPUNITAT I TOTA LA LLIBERTAT MANIFEST 8 DE MARÇ 2006

Aquest any celebrem el 8 de Març amb la perspectiva de la trobada de dones de Catalunya del proper mes de juny sota el lema “**Sabem fer i fem saber**” i amb el record del que van significar **les Primeres Jornades Catalanes de la Dona**, que van tenir lloc al Paraninfo de la Universitat de Barcelona el maig del 1976. Tampoc volem oblidar el 75è aniversari de la República i la tasca de les dones del 36.

Les I Jornades es van acabar amb una declaració final importantíssima i ara, 30 anys més tard, l’hem de repassar i veure de manera contrastada què hem aconseguit i què ens queda pendent.

Fa 30 anys demanàvem:

- El dret a un lloc de treball sense discriminacions en la formació professional, l’ocupació, la remuneració i la promoció i desaparició del treball domiciliari.
- La socialització del treball domèstic a través de serveis col·lectius, finançats amb fons públics i gestionats democràticament des de la base.
- Un ensenyament obligatori, públic, laic, gratuït, no autoritari
- L’Abolició de totes aquelles lleis que discriminaven la dona.
- El Dret a la lliure disposició del propi cos i l’avortament lliure i gratuït

I denunciàvem:

La família patriarcal i autoritària. La doble moral. Els mites de la virginitat i de la maternitat. La cosificació de la dona.

En aquests anys amb la lluita feminista hem aconseguit canvis importants en els drets, en la qualitat de vida i en les consciències. No obstant això encara estem molt lluny d’una veritable igualtat i per tant la nostra lluita continua sent necessària. Per això seguim exigint:

- L’eradicació i total rebuig vers la violència masclista, que aquest any està sent especialment tràgica i ja hi ha hagut 17 dones assassinades.
- Volem acabar amb la desigualtat laboral. Són inacceptables les diferències salarials entre homes i dones. L’atur i la precarietat ens impedeix ser econòmicament independents i som les dones les primeres en ser acomiadades en els processos de deslocalització, com els que en aquests moments s’estan donant a Catalunya. L’últim exemple el tenim a la Seat on s’ha signat un acord d’acomiadaments amb una clara discriminació de gènere.
- Volem una millora de les pensions i condicions en què ens trobem les dones grans, especialment aquelles que som vídues o que ens trobem soles. El dret a la pensió de vellesa i d’invalidesa no contributiva per a les dones de més de 65 anys sense ingressos propis.
- Reclamem el dret a la disposició del propi cos i a l’avortament lliure i gratuït sense que sigui moneda de canvi en cap procés de negociació polític.
- Denunciem l’especial marginació de les dones de l’àmbit rural.

- Denunciem la doble discriminació i marginació de les dones migrades, amb una remuneració econòmica miserable. Exigim que tinguin accés a la regularització independent dels seus marits i pares i que es regularitzi la situació de totes les dones en situació irregular.
- Reclamem el dret a la filiació en les parelles lesbianes i la visibilitat de les lesbianes en tots els àmbits polítics, jurídics i socials.
- Vers llei de dependència, ha de ser l'Estat qui procuri unes polítiques socials públiques, no privades i adequades que ofereixin els recursos necessaris per a la gent dependent. Les dones no volem seguir exercint aquest paper. També la sanitat ha de ser pública i de qualitat.
- Volem l'accés real de les dones a l'àmbit públic, excessivament dominat encara pels homes.
- Volem una educació laica, coeducativa i gratuïta.
- Exigim valorar i quantificar als comptes nacionals els treballs no assalariats que realitzem les dones
- Exigim que les dones no estàndard no hagin de patir per la seva particular diferència
- Denunciem la discriminació de les dones a les presons
- Denunciem el tractament insuficient i estereotipat de la dona als mitjans de comunicació
- Denunciem el cinisme de la nostra societat que discrimina i estigmatitza les treballadores sexuals
- Denunciem molt especialment la situació que vivim les dones joves: som el grup socialment més precari i volem acabar amb la inestabilitat que ens priva de tirar endavant els nostres projectes vitals. Només se'ns té presents com a ideal consumista de bellesa.
- I volem espais propis i autogestionats des d'on continuar la pràctica política de les dones.

Totes aquestes reivindicacions i la nostra capacitat transformadora que posen la vida en el centre de l'organització econòmica, social i política, es manifestaran en la propera Trobada de Dones dels dies 2,3 i 4 de juny.

"VISCA, VISCA, VISCA LA LLUITA FEMINISTA!!"

Comissió 8 de Març 2006